

Intimna svetlost

Nakon jedanaest godina postojanja, novo izdanje *Međunarodnog festivala filmske umetnosti Mister Vorky* dočekujemo sa primetnom dozom psihološkog rasterećenja. Imajući u vidu prednosti situacije u kojoj autori kratkih i najkraćih filmova mogu lako da sadržaje svojih dela prilagode festivalskom programu, mi kao ekipa takvog festivala sve manje smo u obavezi da naš program usklađujemo prema opštim medijsko-političkim okolnostima. Pa iako koncepcija našeg festivala ne obuhvata samo kratke filmove, ne vidimo razlog da program povećavamo samo zato što nas na to navode radne navike nasleđene iz megalomaničnih ideoloških trendova kulture prošlog veka.

Upravo zato što se u poređenju sa monopolom dugometražnog filma (uslovljenim političkom zavisnošću korporativnih finansijskih centara) kratkometražni film nalazi u inferiornoj kinematografskoj poziciji želimo da pružimo izvesnu prednost kraćim filmskim formama. Treba pomenuti činjenicu da kratkometražni filmovi danas predstavljaju opšti obrazac kinematografske efikasnosti, kao i to da kraća ostvarenja po prirodi recepcije, manje teže sferi filmske populistike koliko sferi filmske publicistike, vrsti komunikacije u kojoj publika i autori stupaju u diskretniji, profilisaniji i istančaniji emocionalni odnos. Ne zaboravimo da je i Slavko Vorkapić svoja

najpoznatija ostvarenja proizveo u formi kratkog filma kao što i njegove montažne sekvence predstavljaju kratko ali efikasno tkivo kontinuiteta klasične holivudske kinematografije.

U nameri da prezentujemo festival koji nudi manje masovno-hipnotičkih impresija a više kamerno-akustičkih prepoznavanja i kreativnijih načina posmatranja filma, mi putem „*Vorkija*” potenciramo pojam *javne intimnosti*, svojstvo koje je filmska umetnost posedovala ali ga je čini se tokom vremena izgubila, da bi danas sve češće sebe zaticala kao primer krize etičkih, proizvodnih i komunikacionih institucija savremene kulture.

U raskoraku između globalno-političkog uticaja u periodu moderne, i rekapitulacija njene istorije tokom perioda postmoderne, filmska umetnost se u novom veku zatekla u svojstvu preispitivanja ili čak osporavanja sopstvenog smisla. Sa druge strane, tehnološke i političke okolnosti novog veka kao da barem u teorijskom predviđanju, najavljuju povratak vizuelnih umetnosti na jedan svedeniji, sažetiji i sofisticiraniji estetski kolosek, a mi verujemo da je takvim tendencijama i naš festival dao svoj umetnički doprinos. Novo izdanje festivala stoga se simbolički okreće konceptu malog filma, figurama diskretnijeg umetničkog pokreta i zracima intimnije kinematografske svetlosti. *Mr. Vorky 12.*

Intimate light

After eleven years of existence, we welcome the new edition of the International Festival of Cinema Art Mister Vorky with a noticeable sense of psychological relief. Considering the advantages of a situation in which authors of short and very short films can effortlessly tailor their works to fit a festival framework, we as the team of such a festival are increasingly less obliged to align our program with general media-political circumstances. Although the concept of our festival is not limited to short films alone, we see no reason to expand the program merely because we are prompted to do so by working habits inherited from the megalomaniac ideological trends of 20th century culture.

In a film industry dominated by the feature-length format (shaped and sustained by corporate and political dependencies) short films remain in a less privileged position. Mister Vorky seeks to rebalance this, offering a platform that places short film at the center. It should be noted that short films today represent a general model of cinematographic efficiency, as well as the fact that shorter works, by their very nature of reception, tend to belong less to the sphere of film populism and more to the sphere of film publicism - a form of communication in which audiences and authors enter into a more discreet, refined, and nuanced emotional relation. Let us remember that Slavko Vorkapic's most celebrated works were in the short form, and

that his iconic montage sequences remain some of the most concise yet impactful moments in classical Hollywood cinema.

With the aim of presenting a festival that offers fewer mass-hypnotic impressions and more chamber-acoustic recognitions and creative ways of viewing film, through *Vorky* we emphasize the concept of *public intimacy* - a quality that film art once possessed, but seems to have lost over time, only to increasingly find itself today as an example of the crisis of ethical, marketplace, and communication institutions of contemporary culture.

In the transition from the globally ambitious narratives of modernism to the reflective and sometimes skeptical gaze of postmodernism, cinema in the 21st century has been compelled to reassess its own purpose. Yet the technological and political landscape of our time also suggests a possible return to a more distilled, precise, and sophisticated visual language. The new edition of the festival stands as part of this movement - celebrating the quiet gesture of the small picture, and the subtle glow of intimate cinematic light. Mr. Vorky 12.